

Gunnar Fog-Petersen: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for hans Udtalelse om, at Bekendtgørelsen om Reguleringen af Svineproduktionen burde have ledsaget Lovforslaget. Det er meget godt, at den er tilstillet Udvalgets Medlemmer, men Udvalget burde have draget Omsorg for, at den var blevet trykt som Bilag til Lovforslaget, da det jo ikke er tilstrækkeligt, at Udvalgets Medlemmer bliver bekendt med den, men Tingets Medlemmer som Helhed burde have været det. Jeg forstaaer i øvrigt ikke, at man har været saa betænkelig ved at lade dette komme frem, for det skal jo alligevel snart kendes af mange, og desuden er Bekendtgørelsen paa sine Steder affattet saaledes, at det kun vil være de færreste givet at forstaa, hvad Meningen er dermed. Der findes Steder deri, som minder meget om de vanskeligste Overgange i Johannes Aabenbaring, og der findes andre Steder, hvor Meningen er helt forsvundet. Man kan dog gætte sig til, hvad den skal være, og paa det Punkt, jeg særlig tænker paa, § 6, Stk. 2, indeholder Bekendtgørelsen en Bestemmelse, som gør, at jeg, skønt jeg erkender, at Lovforslaget skal vedtages, at Ministeren maa have denne Lov, ikke kan give Lovforslaget min Stemme.

Svinereguleringen bygger paa 4 Principper: Det mindre Landbrugs velbegrundede Forrettigheder, Grundværdien som Udtryk for en almen Landbrugsrettighed, Mælken som Grundlag for Svineproduktionens Afhængighed af Mejeribrug og Svineleverancen som et Udtryk for, at de, der leverer Svin overhovedet, skal have en Fordel. Men disse 4 Principper er paa et enkelt Punkt brudt og det ganske uden Motivering, nemlig derved at man siger, at en Syvendedel ikke er nok, men hvis en Mand tidligere, i Fjor f. Eks., ikke har leveret det Antal Svin, han havde Kort til, skal han yderligere straffes ved at sættes ned i Forhold til sin Jordværdi. Dette er en Betemmelse, som bevirker, at man skulde tro, at de, der har udarbejdet Forslaget, har taget Sigte paa at bevare Rettigheder for dem, der tidligere havde Fordel af Leverancen, og at det var Hensigten at ville holde den fattigste Del af Landmændene, der er slaaet ud, nede ogsaa i Fremtiden. Anden fornuftig Hensigt — det kan være fornuftigt nok set fra det Synspunkt — kan man ikke øjne i denne Bestemmelse. I det hele taget ser det ud til, naar man læser Bekendtgørelsen igennem — jeg har med meget Besvær faaet fat i den —, at det mindre Landbrugs Forhandlere, de, der har været taget dets Interesser i de Forhandlinger,

der er gaaet forud ved denne Sags Forberedelse, ikke er blevet forfordelt i sin Tid, da Nornerne uddelte Forhandlingsevne til dem, som har deltaget i disse Forhandlinger.

Jeg vil ikke opfordre den højtærede Landbrugsminister til at imødegaa mig paa dette Punkt. Jeg er mig fuldt bevidst, hvor begrænset Rækkevidden er af den Aktion, jeg her foretager. Jeg ønsker dog at sige dette her, ogsaa fordi det vil blive hørt af mange ude over Landet, der ikke kan forstaa denne Bestemmelse eller finde Retfærdigheden deri; jeg tror, at denne Kritik vil faa Vinger i den Tid, der kommer. Men jeg sætter saa megen Pris paa den højtærede Landbrugsminister, at jeg nødig vilde se, han skulde forpligte sig for stærkt i et Forsvar for det urimelige Princip, som er skjult her, og jeg vil derfor helst være fri for, at han svarer mig, af Hensyn til hans friere Stilling i Fremtiden, naar denne Sag skal behandles igen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 48 Stemmer mod 10.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes Onsdag den 14. November Kl. 13³⁰ med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Ændring i og Tilføjelse til Lov af 31. Marts 1852 om Overdragelse af Colonistederne paa Alheden og Randbøll-Hede i Jylland til sammes Fæstere som Selvejendom.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om en Erhvervstælling i Aaret 1935.

Mødet hævet Kl. 14³⁰.